

SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂREA nr. 4P/05 mai 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului G. C. A. procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria P., având ca obiect abaterea disciplinară constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 31.03.2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate pârâtului G. C. A. de a depune concluzii scrise și practică judiciară, a amânat pronunțarea pentru data de 13.04.2009 și data de 05 mai 2009, când a dat următoarea hotărâre.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 15.09.2008 sub nr. 4/P/2008, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările

ulterioare, pârâtului G. C. A., procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria P., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență, că pârâtul procuror G. C. A., în mod nelegal și tendențios a efectuat urmărirea penală și a sesizat instanța de judecată într-o cauză față de o persoană care avea calitatea de martor într-un proces penal în care pârâtul procuror o reprezenta pe mama sa.

S-a reținut astfel că în dosarul nr. 2518/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria P., în care plângerea penală a fost formulată de T. I., A. C. și I. I., au fost efectuate cercetări de Poliția orașului B. – S. care, prin referatul din 7.10.2006 a propus neînceperea urmăririi penale față de U. N., fost primar al comunei L., județ P. (unde și mama pârâtului procuror deține o locuință în proprietate) pentru mai multe fapte de abuz în serviciu comise în perioada cât a îndeplinit funcția publică.

La data de 17.01.2007, dosarul a fost repartizat pârâtului procuror G. C. A., care supraveghea activitatea organelor de poliție din localitatea B. – S.. La data de 09.02.2007, după ce a procedat la audierea făptuitorului U. N., a declanșat cercetările față de autorii denunțului penal, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 259 Cod penal.

Ulterior, la 16.02.2007 pârâtul procuror G. C. A., în temeiul art. 221 alin. 1 Cod penal, s-a sesizat din oficiu și a dispus începerea urmăririi penale față de T. I., A. C. și I. I. pentru comiterea infracțiunii de denunțare calomnioasă, fără a

se pronunța însă cu privire la propunerea organelor de poliție din data de 07.10.2006 pentru faptele care au făcut obiectul denunțului.

De la data începerii urmăririi penale, dosarul a rămas pe rolul procurorului G. C. A., fără a exista un referat prin care acesta să solicite preluarea cauzei la urmărire penală proprie și pe cale de consecință, nici o rezoluție a prim procurorului care să aprobe efectuarea urmăririi penale de către procuror sau care, conform art. 5 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare să ia cunoștință de existența unui conflict de interese și să decidă asupra lui.

S-a mai reținut că pârâțul procuror nu a comunicat măsura începerii urmăririi penale greșierului șef și nici nu a fost înscrisă în registrul special instituit, decât la momentul soluționării cauzei prin rechizitoriu, precum și faptul că în perioada 16.02.2007 – 21.12.2007 pârâțul procuror a participat la mai multe termene în dosarul penal în care reprezenta interesele mamei sale și în care învinuitul T. I. avea calitatea de martor.

În drept, Comisia de disciplină pentru procurori și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

În cursul judecății, pârâțul procuror G. C. A. a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, ce a fost respinsă prin încheierea de ședință din data de 14.11.2008, ca neîntemeiată și excepția prescripției exercitării acțiunii disciplinare, respinsă prin încheierea de ședință din data de 21.01.2009, ca neîntemeiată.

Referitor la excepția de necompetență a Secției pentru procurori cu privire la soluționarea prezentei cauze, invocată din oficiu la termenul de judecată din data de 31.03.2009, Secția pentru procurori reține următoarele:

Potrivit art. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare „magistratura este activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul înlăptuirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor”.

Potrivit art. 98 alin. 1 „judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției”, iar în aliniatul 2 al aceluiași articol se prevede că „răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor...poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi”, sancțiunile putând fi aplicate „judecătorilor și procurorilor”, conform art. 100 din aceeași lege.

Potrivit art. 65 din același act normativ judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în cazurile expres prevăzute de lege, eliberarea din funcția de procuror a pârâtului G. C. A. având loc ca urmare a promovării unui examen de admitere în magistratură, această situație de fapt nefiind prevăzută de textul de lege anterior menționat ca modalitate de încetare a raportului de muncă.

Prin Decretul Președintelui României nr. 258 din 05.02.2009, publicat în Monitorul Oficial nr. 76/10.02.2009 G. C. A. a fost eliberat din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria P. și numit în funcția de judecător la Judecătoria P..

Ca atare, din interpretarea dispozițiilor legale anterior menționate rezultă

că raporturile de muncă ale pârâtului au avut continuitate, acesta având calitatea de magistrat pe parcursul întregului proces, calitate pe care și-o păstrează și în prezent.

Pentru aceste considerente, apărarea formulată de pârâtul judecător potrivit căreia raporturile de muncă în cadrul cărora au fost săvârșite faptele deduse judecării ar fi încetat, apare ca neîntemeiată și urmează să fie înlăturată.

Nici susținerile potrivit cărora Secția pentru judecători ar fi nelegal sesizată prin admiterea acestei excepții și pronunțarea unei hotărâri de declinare nu poate fi primită, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 46 alin. 4 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii Comisia de disciplină sesizează secția corespunzătoare în vederea soluționării acțiunii disciplinare.

În prezenta cauză, comisia de disciplină pentru procurori a sesizat Secția pentru procurori cu acțiunea disciplinară exercitată împotriva pârâtului G. C. A., care la data respectivă avea calitatea de procuror. Ca atare, normele procedurale privind exercitarea acțiunii disciplinare au fost respectate.

Totodată, din conținutul articolelor 44 și următoarele din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare, care prevăd atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților rezultă că Secțiile au rol de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare în raport de calitatea de judecător sau procuror a magistratului care a săvârșit una din abaterile prevăzute în Legea nr. 303/2004, iar potrivit art. 36 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al

Magistraturii procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

Prin urmare, din coroborarea textelor de lege anterior menționate se apreciază că, în condițiile în care raporturile de muncă ale pârâtului G. C. A. procuror de la data sesizării Secției pentru procurori, au avut continuitate și nu au fost întrerupte în condițiile legii, față de calitatea de judecător pe care o are în prezent, ca urmare a promovării unui nou examen de admitere în magistratură, Secția competentă a judeca este Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Față de cele expuse anterior, Secția va admite excepția de necompetență a Secției pentru procurori cu privire la soluționarea prezentei cauze și, în conformitate cu dispozițiile art. 158 Cod procedură civilă, va declina competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite excepția de necompetență a Secției pentru procurori cu privire la soluționarea prezentei cauze.

Declină competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la pronunțare la Completul de 9
Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 05 mai 2009.